

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 313/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 313/02	Věc C-137/18: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Dresden – Německo) – hapeg dresden gmbh v. Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb služeb – Směrnice 2006/123/ES – Právní úprava členského státu stanovící minimální sazbu pro odměny inženýrů a architektů“)	2
2020/C 313/03	Věc C-522/18: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego – Polsko) – DŚ v. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle („Řízení o předběžné otázce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	2
2020/C 313/04	Věc C-647/18: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okrazhen sad – Vidin – Bulharsko) – Corporate Commercial Bank, v likvidaci v. Elit Petrol AD („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odstavec 2 jednacího řádu Soudního dvora – Justiční spolupráce v občanských věcech – Insolvenční řízení – Zpětná změna podmínek pro vyrovnání vzájemných náhrad s úvěrovou institucí v úpadku – Právní stát – Zásada právní jistoty – Právo na účinnou právní ochranu“)	3

2020/C 313/05	Věc C-11/19: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Azienda ULSS n. 6 Euganea v. Pia Opera Croce Verde Padova („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 10 písm. h) – Článek 12 odst. 4 – Zvláštní výjimky pro veřejné zakázky na služby – Služby civilní obrany, civilní ochrany a prevence nebezpečí – Neziskové organizace nebo sdružení – Zdravotnická dopravní služba a zdravotnická záchranná služba – Regionální právní předpisy, které ukládají přednostní využívání partnerství mezi veřejnými zadavateli – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Meze – Povinnost uvést odůvodnění“)	4
2020/C 313/06	Spojené věci C-89/19 až C-91/19: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Rieco SpA v. Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19) („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 12 odst. 3 – Vnitrostátní právní úprava, která zvýhodňuje zadávání veřejných zakázek na úkor in house smluv – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Omezení – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje možnost veřejného zadavatele převzít v rámci kapitálu subjektu vlastněného veřejnými zadavateli podíly, které nemohou zaručit kontrolu tohoto subjektu nebo právo blokovat rozhodnutí“)	5
2020/C 313/07	Věc C-172/19 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 31. ledna 2020 – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) v. Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG, Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Životní prostředí – Směrnice 2010/75/EU – Závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Velká spalovací zařízení – Žaloba na neplatnost – Nepřípustnost – Neexistence bezprostředního dotčení – Účast na procesu vedoucím k přijetí aktu – Procesní záruky při přijetí aktu – Nahrazení odůvodnění – Neexistence žalobních důvodů vycházejících z porušení procesních práv žalobce – Neexistence osobního dotčení – Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)	6
2020/C 313/08	Věc C-368/19: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl v. Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Sbližování právních předpisů – Sítě a služby elektronických komunikací – Omezení instalace základnových stanic pro mobilní telefony uložené místními orgány – Nedostatečné upřesnění skutečností odůvodňujících potřebu odpovědi na předběžnou otázku pro účely vyřešení sporu v původním řízení – Zjevná nepřipustnost“)	6
2020/C 313/09	Věc C-381/19: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – SC Banca E S.A. v. G.D. („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/ES – Zavedení nového právního prostředku nápravy během probíhajícího řízení – Zásady právní jistoty a efektivity“)	7
2020/C 313/10	Věc C-226/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2020 sdružením Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. března 2020 ve věci T-835/17, Eurofer v. Komise	8
2020/C 313/11	Věc C-247/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeals Service Northern Ireland (Spojené království) dne 7. dubna 2020 – VI v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	9
2020/C 313/12	Věc C-261/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 15. června 2020 – Thelen Technopark Berlin GmbH v. MN	10
2020/C 313/13	Věc C-265/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep Antwerpen (Belgie) dne 15. června 2020 – FN v. Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM	11

2020/C 313/14	Věc C-277/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. června 2020 – UM	12
2020/C 313/15	Věc C-285/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 29. června 2020 – K v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	12
2020/C 313/16	Věc C-301/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 7. července 2020 – UE, HC v. Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	13
2020/C 313/17	Věc C-302/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 9. července 2020 – A v. Autorité des marchés financiers	14
2020/C 313/18	Věc C-323/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Nürnberg (Německo) dne 21. července 2020 – DQ v. Ryanair DAC	15
2020/C 313/19	Věc C-324/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. července 2020 – Finanzamt B v. X-Beteiligungsgesellschaft mbH	16
2020/C 313/20	Věc C-335/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail du Brabant wallon, oddělení ve Wavre (Belgie) dne 24. července 2020 – PR v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	16
2020/C 313/21	Věc C-348/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2020 Nord Stream 2 AG proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 20. května 2020 ve věci T-526/19, Nord Stream 2 v. Parlament a Rada	17
2020/C 313/22	Věc C-351/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. července 2020 Liviu Dragnea proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 12. května 2020 ve věci T-738/18, Dragnea v. Komise	18
2020/C 313/23	Věc C-114/18: Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 17. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království) – Sandoz Ltd, Hexal AG v. G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland	19
2020/C 313/24	Věc C-537/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego – Polsko) – Řízení zahájené na návrh YV, za účasti: Krajowej Rady Sądownictwa	19
2020/C 313/25	Věc C-811/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španělsko) – KA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social	19
2020/C 313/26	Věc C-202/19 P: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise	20
2020/C 313/27	Věc C-203/19 P: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise	20
2020/C 313/28	Věc C-204/19 P: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise, Rada Evropské unie	20
2020/C 313/29	Věc C-205/19 P: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise, Rada Evropské unie	20

2020/C 313/30	Věc C-542/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – YX v. Eurowings GmbH	21
2020/C 313/31	Věc C-661/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – flihighright GmbH v. Austrian Airlines AG	21
Tribunál		
2020/C 313/32	Věc T-332/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Ocean Capital Administration a další v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob a subjektů, na něž se vztahují tato opatření – Zařazení jmen žalobců“)	22
2020/C 313/33	Věc T-203/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – VQ v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžité sankce, kterou ECB uložila úvěrové instituci za porušení čl. 77 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 – Způsoby zveřejňování na internetových stránkách ECB – Článek 18 odst. 6 nařízení č. 1024/2013 a čl. 132 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014“)	22
2020/C 313/34	Věc T-576/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Crédit agricole v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžité sankce, kterou ukládá ECB úvěrové instituci – Článek 26 odst. 3 první pododstavec nařízení (EU) č. 575/2013 – Trvající porušování kapitálových požadavků – Porušení povinností z nedbalosti – Zpětné uplatnění mírnějších represivních právních předpisů – Neexistence – Právo na obhajobu – Výše sankce – Povinnost uvést odůvodnění“)	23
2020/C 313/35	Věc T-577/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžité sankce, kterou ukládá ECB úvěrové instituci – Článek 26 odst. 3 první pododstavec nařízení (EU) č. 575/2013 – Trvající porušování kapitálových požadavků – Porušení povinností z nedbalosti – Právo na obhajobu – Výše sankce – Povinnost uvést odůvodnění“)	24
2020/C 313/36	Věc T-20/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Pablosky v. EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie mediFLEX easystem – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Stepeasy – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	25
2020/C 313/37	Věc T-21/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Pablosky v. EUIPO – docPrice (mediFLEX easySTEP) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mediFLEX easySTEP – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Stepeasy – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	26
2020/C 313/38	Věc T-328/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Scorify v. EUIPO – Scor (SCORIFY) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SCORIFY – Starší slovní ochranná známka Evropské unie SCOR – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	26
2020/C 313/39	Věc T-633/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Essential Export v. EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie obsahující údajně slovní prvek ‚TOTU‘ a červenou a černou barvu – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie TOTTO – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	27
2020/C 313/40	Věc T-170/19: Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2020 – Sherpa Europe v. EUIPO – Nucleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	28

2020/C 313/41	Věc T-231/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. června 2020 – Price v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Rozhodnutí (EU) 2020/135 – Dohoda o vystoupení Spojeného království z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii – Ztráta občanství Unie – Návrh na odklad provádění – Zjevná nepřijatelnost žaloby v hlavním řízení – Nepřijatelnost – Postoupení Soudnímu dvoru – Nedostatek příslušnosti“)	28
2020/C 313/42	Věc T-463/20: Žaloba podaná dne 20. července 2020 – Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Wong (GT RACING)	29
2020/C 313/43	Věc T-466/20: Žaloba podaná dne 20. července 2020 – LF v. Komise	30
2020/C 313/44	Věc T-476/20: Žaloba podaná dne 27. července 2020 – Alteryx v. EUIPO – Allocate Software (ALLOCATE)	31
2020/C 313/45	Věc T-489/20: Žaloba podaná dne 6. srpna 2020 – Eos Products v. EUIPO (forma kulovité nádoby)	31
2020/C 313/46	Věc T-491/20: Žaloba podaná dne 23. července 2020 – El Corte Inglés v. EUIPO – Ou (-Vpro) . . .	32
2020/C 313/47	Věc T-492/20: Žaloba podaná dne 24. července 2020 – S. Tous v. EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lampa)	33
2020/C 313/48	Věc T-499/20: Žaloba podaná dne 10. srpna 2020 – Banco Cooperativo Español v. SRB	33
2020/C 313/49	Věc T-877/19: Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler v. Tigges (TOOLINEO)	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 313/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 304, 14.9.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 297, 7.9.2020

Úř. věst. C 287, 31.8.2020

Úř. věst. C 279, 24.8.2020

Úř. věst. C 271, 17.8.2020

Úř. věst. C 262, 10.8.2020

Úř. věst. C 255, 3.8.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Dresden – Německo) – hapeg dresden gmbh v. Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

(Věc C-137/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb služeb – Směrnice 2006/123/ES – Právní úprava členského státu stanovící minimální sazbu pro odměny inženýrů a architektů“)

(2020/C 313/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Dresden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: hapeg dresden gmbh

Žalovaná: Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

Výrok

Článek 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je zakázáno sjednat ve smlouvách uzavřených s architekty nebo inženýry nižší sazby než jsou minimální částky určené podle sazebníku odměn architektů a inženýrů stanoveného touto právní úpravou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – DŚ v. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

(Věc C-522/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2020/C 313/03)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: DŚ

Žalovaná: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

za účasti: Prokuratury Krajowej

Výrok

Není již namístě rozhodnout o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předložené rozhodnutím Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) ze dne 2. srpna 2018 ve věci C 522/18.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okrazhen sad – Vidin – Bulharsko) – Corporate Commercial Bank, v likvidaci v. Elit Petrol AD

(Věc C-647/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odstavec 2 jednacího řádu Soudního dvora – Justiční spolupráce v občanských věcech – Insolvenční řízení – Zpětná změna podmínek pro vyrovnání vzájemných náhrad s úvěrovou institucí v úpadku – Právní stát – Zásada právní jistoty – Právo na účinnou právní ochranu“)

(2020/C 313/04)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Okrazhen sad – Vidin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Corporate Commercial Bank, v likvidaci

Žalovaná: Elit Petrol AD

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Okrazhen sad Vidin (okresní soud ve Vidinu, Bulharsko) ze dne 15. října 2018 je zjevně nepřípustná.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Azienda ULSS n. 6 Euganea v. Pia Opera Croce Verde Padova

(Věc C-11/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 10 písm. h) – Článek 12 odst. 4 – Zvláštní výjimky pro veřejné zakázky na služby – Služby civilní obrany, civilní ochrany a prevence nebezpečí – Neziskové organizace nebo sdružení – Zdravotnická dopravní služba a zdravotnická záchranná služba – Regionální právní předpisy, které ukládají přednostní využívání partnerství mezi veřejnými zadavateli – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Meze – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 313/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Žalovaná: Pia Opera Croce Verde Padova

Za účasti: Azienda Ospedaliera di Padova, Regione Veneto, Croce Verde Servizi

Výrok

- 1) Článek 10 písm. h) a čl. 12 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání regionální právní úpravě, která váže zadání veřejné zakázky na okolnost, že partnerství mezi subjekty ve veřejném sektoru neumožňuje zajistit zdravotnickou dopravní službu, pokud volba vyjádřená ve prospěch konkrétního způsobu poskytování služeb a provedená v dřívější fázi před zadáním veřejné zakázky dodržuje zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace, vzájemného uznávání, proporcionality a transparentnosti.
- 2) Článek 10 písm. h) a čl. 12 odst. 4 směrnice 2014/24 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání regionální právní úpravě, která veřejnému zadavateli ukládá povinnost odůvodnit svou volbu zadat zakázku na zdravotnickou dopravní službu prostřednictvím zadávacího řízení, namísto toho, aby ji zadal přímo prostřednictvím smlouvy uzavřené s jiným veřejným zadavatelem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Rieco SpA v. Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

(Spojené věci C-89/19 až C-91/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 12 odst. 3 – Vnitrostátní právní úprava, která zvýhodňuje zadávání veřejných zakázek na úkor in house smluv – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Omezení – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje možnost veřejného zadavatele převzít v rámci kapitálu subjektu vlastněného veřejnými zadavateli podíly, které nemohou zaručit kontrolu tohoto subjektu nebo právo blokovat rozhodnutí“)

(2020/C 313/06)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Rieco SpA

Žalované: Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

Za přítomnosti: Commune di Ortona (C-89/19), Comune di Treglio (C-89/19), Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která uzavření in house transakce, rovněž označované jako „in house smlouva“, podmiňuje nemožností zadat veřejnou zakázku a v každém případě tím, že veřejný zadavatel prokáže výhody, které jsou pro územně správní celek konkrétně spojeny s použitím in house transakce.
- 2) Článek 12 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zakazuje, aby veřejný zadavatel nabyl podíl v subjektu, jehož akcionáři jsou jiní veřejní zadavatelé, jestliže tento podíl nemůže zaručit kontrolu nebo právo blokovat rozhodnutí a pokud uvedený veřejný zadavatel zamýšlí později získat postavení umožňující společnou kontrolu, a v důsledku toho možnost přistoupit k přímému zadání zakázek ve prospěch tohoto subjektu, jehož kapitál vlastní několik veřejných zadavatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 31. ledna 2020 – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) v. Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG, Evropská komise

(Věc C-172/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Životní prostředí – Směrnice 2010/75/EU – Závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Velká spalovací zařízení – Žaloba na neplatnost – Nepřípustnost – Neexistence bezprostředního dotčení – Účast na procesu vedoucím k přijetí aktu – Procesní záruky při přijetí aktu – Nahrazení odůvodnění – Neexistence žalobních důvodů vycházejících z porušení procesních práv žalobce – Neexistence osobního dotčení – Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2020/C 313/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (zástupci: W. Spieth a N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (zástupci: W. Spieth a N. Hellermann, Rechtsanwälte), Evropská komise (zástupci: R. Tricot a A. C. Becker, zmocněnci)

Výrok

1. Kasační opravný prostředek se zamítá jako zjevně neopodstatněný.
2. Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl v. Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

(Věc C-368/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Sbližování právních předpisů – Síť a služby elektronických komunikací – Omezení instalace základnových stanic pro mobilní telefony uložené místními orgány – Nedostatečné upřesnění skutečností odůvodňujících potřebu odpovědi na předběžnou otázku pro účely vyřešení sporu v původním řízení – Zjevná nepřípustnost“)

(2020/C 313/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Žalované: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Za účasti: Regione Lazio, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ente Suore Francescane Missionarie del Cuore Immacolato di Maria a další, Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA), Congregazione delle Religiose di Gesù e Maria

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 2. února 2018 je zjevně nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 312, 16.9.2019.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – SC Banca E S.A. v. G.D.

(Věc C-381/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/ES – Zavedení nového právního prostředku nápravy během probíhajícího řízení – Zásady právní jistoty a efektivity“)

(2020/C 313/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: SC Banca E S.A.

Odpůrkyně: G.D.

Výrok

Zásady právní jistoty a efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání procesnímu ustanovení, které mění systém opravných prostředků stanovený vnitrostátním právním řádem tak, že zavádí další opravný prostředek a stupeň soudního řízení, a které se uplatní od okamžiku této změny na již probíhající řízení, v němž proti sobě stojí spotřebitel a prodávající nebo poskytovatel, pokud tento nový opravný prostředek může uplatnit jak spotřebitel, tak prodávající nebo poskytovatel.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2020 sdružením Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. března 2020 ve věci T-835/17, Eurofer v. Komise

(Věc C-226/20 P)

(2020/C 313/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (zástupci: J. Killick, advocaat, G. Forwood, avocate)

Další účastnice řízení: Evropská komise, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zrušil článek 2 sporného nařízení⁽¹⁾;
- podpůrně, vrátil věc Tribunálu;
- uložil Komisi a vedlejší účastníci řízení před Tribunálem náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel vznáší čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

1. Nesprávné právní posouzení spočívající ve výkladu čl. 3 odst. 4 základního nařízení⁽²⁾ v tom smyslu, že Komise může v rámci své posuzovací pravomoci považovat dovoz, který převyšuje 1 % podílu na trhu, za „zanedbatelný“.
2. Nesprávné posouzení, podle něhož „objem dovozu“ ze Srbska byl „zanedbatelný“ pro účely uplatnění čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Konkrétně se Tribunál dopustil:
 - 2.1. nesprávného právního posouzení, když zahrnul prvky týkající se cen do posouzení zanedbatelnosti, které je pouhým kvantitativním posouzením ve vztahu k objemu;
 - 2.2. podpůrně, nesprávného právního posouzení, když nevzal v úvahu další faktory (zejména údaje o cenovém podbízení a o prodeji pod cenou), které by mohly (přesněji) poukázat na možné účinky, které dovezené objemy mohou mít; a
 - 2.3. dále zjevně nesprávného posouzení a zkreslení důkazů, když měl za to, že průměrné ceny související s objemem dovozu, který představoval zanedbatelný podíl na trhu, mohou být bez dalšího základem zjištění, že objem je v tomto konkrétním případě „zanedbatelný“.
3. Nesprávné posouzení, pokud jde o závěr, že „nebylo nutné přijmout ochranná opatření“ pro účely čl. 9 odst. 2 základního nařízení. Konkrétně se Tribunál dopustil:
 - 3.1. nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise mohla zastavit šetření bez posouzení možné újmy; a

- 3.2. nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, když měl za to, že Komise při uplatnění čl. 9 odst. 2 základního nařízení nepřekročila meze své posuzovací pravomoci.
4. Nesprávné právní posouzení, když měl Tribunál za to, že Komise nebyla povinna sdělit údaje o cenovém podbízení a o prodeji pod cenou ve vztahu k srbskému vývozcí. Konkrétně se Tribunál dopustil:
 - 4.1. nesprávného právního posouzení, když měl za to, že k dodržení práva na obhajobu sdružení Eurofer nebylo nutné sdělit údaje o cenovém podbízení a o prodeji pod cenou;
 - 4.2. nesprávného právního posouzení, když měl Tribunál za to, že se žadatel v rámci antidumpingového šetření nemůže dovolávat požadavků vycházejících z dodržování práva na obhajobu; a
 - 4.3. nesprávného právního posouzení, když měl Tribunál za to, že sporné nařízení je v souladu se zásadou dobré správy zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv.

(¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska (Úř. věst. 2017, L 258, s. 24).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeals Service Northern Ireland (Spojené království) dne 7. dubna 2020 – VI v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-247/20)

(2020/C 313/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Appeals Service Northern Ireland

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: VI

Odpůrce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

1. Musí dítě s trvalým pobytem v EHP disponovat komplexním zdravotním pojištěním za účelem zachování práva na pobyt, jak by tomu bylo v případě ekonomicky nezávislé osoby podle čl. 4 odst. 1) nařízení z roku 2016?
2. Je požadavek podle čl. 4 odst. 3) písm. b) nařízení o imigraci z roku 2016 (Evropský hospodářský prostor) [...], podle kterého je kritérium komplexního zdravotního pojištění ve Spojeném království splněno pouze tehdy, pokud se jedná o studenta nebo ekonomicky nezávislou osobu, s ohledem na čl. 16 odst. 2) písm. b) bod ii) nařízení o imigraci z roku 2016 (Evropský hospodářský prostor), pokud se takové pojištění vztahuje na tuto osobu a všechny její blízké členy rodiny, v rozporu s unijním právem ve světle čl. 7 odst. 1 směrnice 2004/38 (¹) a bodu 70 rozsudku Soudního dvora [Evropské unie] Teixeira, C-480/08?

3. Jsou v návaznosti na bod 53 rozsudku Ahmad v. Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, platné vzájemné dohody mezi Spojeným královstvím a Irskou republikou týkající se společné oblasti cestování použitelné na zdravotní pojištění považovány za „vzájemné dohody“, a představují tedy komplexní zdravotní pojištění ve smyslu čl. 4 odst. 1) nařízení o imigraci z roku 2016?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 15. června 2020 – Thelen Technopark Berlin GmbH v. MN

(Věc C-261/20)

(2020/C 313/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Thelen Technopark Berlin GmbH

Odpůrce: MN

Předběžné otázky

1. Vyplyvá z unijního práva, zejména z čl. 4 odst. 3 SEU, čl. 288 odst. 3 SFEU a čl. 260 odst. 1 SFEU, že čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (¹) má v rámci probíhajících soudních řízení vedených mezi soukromými osobami takový přímý účinek, že se nadále nepoužije vnitrostátní právní úprava obsažená v § 7 německého Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (nařízení o odměnách za služby architektů a inženýrů, dále jen „HOAI“), podle které jsou minimální sazby odměn za služby architektů a inženýrů v oblasti plánování a provádění dohledu stanovené tímto sazebníkem odměn – až na určité výjimky – závazné a ujednání o odměně, která je nižší než uvedené minimální sazby, sjednané ve smlouvách s architekty nebo inženýry je neúčinné?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:
 - a) Představuje právní úprava závazných minimálních sazeb odměn za služby architektů a inženýrů v oblasti plánování a provádění dohledu zavedená Spolkovou republikou Německo v § 7 HOAI porušení svobody usazování podle článku 49 SFEU nebo jiných obecných zásad unijního práva?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 2 a): Vyplyvá z takového porušení, že vnitrostátní právní úprava závazných minimálních sazeb (v tomto případě § 7 HOAI) se v probíhajícím soudním řízení vedeném mezi soukromými osobami nadále nepoužije?

(¹) Úř. věst. 2006, L 376, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep Antwerpen (Belgie) dne 15. června 2020 – FN v. Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

(Věc C-265/20)

(2020/C 313/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep Antwerpen

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: FN

Odpůrci: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

Předběžná otázka

Musí být ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, a ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku, která je přílohou směrnice Rady 97/81/ES⁽²⁾ ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby vysoké škole bylo umožněno, na základě vnitrostátního ustanovení (článek 91 univerzitního výnosu), podle něž je nezávislý akademický personál zaměstnaný na plný úvazek jmenován natrvalo a personál zaměstnaný na částečný úvazek je buď jmenován nebo zaměstnán na dobu určitou, kterou lze prodloužit, v trvání nejvýše šesti let,

1. zaměstnávat vysokoškolského učitele s odvoláním na smluvní volnost po dobu 20 let formou zhruba 20 po sobě následujících pracovních smluv na částečný úvazek s krátkou dobou platnosti a statutárními pracovními poměry v délce jednoho až tří let bez omezení celkového počtu prodloužení, zatímco jiní kolegové vykonávající srovnatelné činnosti získali trvalé jmenování na plný úvazek?
2. stanovit ve svém služebním řádu pouze obecnou minimální hranici v podobě míry zaměstnání v rozsahu 50 %, které musí být dosaženo, aby přicházelo do úvahy trvalé jmenování, nestanoví ale žádné kritérium, na jehož základě získají zaměstnanci pracující na částečný úvazek v rozsahu 50 % a více trvalé jmenování resp. pracovní poměr na dobu určitou?
3. přidělit vysokoškolskému učiteli zaměstnanému na částečný úvazek s odvoláním na neomezenou „smluvní volnost“ procento pracovního úvazku, aniž by musela stanovit objektivní kritéria nebo provést objektivní měření pracovního vytížení?
4. upřít vysokoškolskému učiteli zaměstnanému na dobu určitou a na částečný úvazek, který s odvoláním na „smluvní volnost“ již není zaměstnáván, právo domáhat se domnělé zneužívající povahy podmínek zaměstnání v minulosti s odůvodněním, že tyto podmínky plněním jemu přidělených úkolů takřkajíc akceptoval a tím ztratil ochranu, kterou poskytuje unijní právo?“

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999, L 175, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. 1998, L 14, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. června 2020 – UM

(Věc C-277/20)

(2020/C 313/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: UM

Další účastníci řízení: HW jakožto správce pozůstalosti po ZL, obec Kötschach-Mauthen, Finanzamt Spittal Villach

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že smlouva o darování pro případ smrti týkající se nemovitosti nacházející se v Rakousku, která byla uzavřena mezi dvěma německými státními příslušníky, kteří mají obvyklý pobyt v Německu, a podle které má obdarovaný po smrti dárce mít vůči pozůstalosti obligační pohledávku na zápis svého vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě této smlouvy a úmrtního listu dárce, tedy bez přičinění pozůstalostního soudu, je dědickou smlouvou ve smyslu tohoto ustanovení?
2. V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Musí být čl. 83 odst. 2 nařízení č. 650/2012 vykládán v tom smyslu, že upravuje rovněž platnost před 17. srpnem 2015 provedené volby práva rozhodného pro smlouvu o darování pro případ smrti, kterou je třeba kvalifikovat jako dědickou smlouvu ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 201, s. 107.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 29. června 2020 – K v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Věc C-285/20)

(2020/C 313/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: K

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 65 odst. 2 a 5 nařízení (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nezaměstnaná osoba, která během pobírání dávek ve smyslu čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení bydlela v příslušném členském státě nebo před ukončením svého zaměstnaneckého poměru přeložila své bydliště do jiného členského státu, má nárok na podporu v nezaměstnanosti podle předpisů členského státu, v němž bydlí?
- 2) Je přitom relevantní, z jakých důvodů, například z rodinných důvodů, tato osoba přeložila své bydliště do jiného než příslušného členského státu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 7. července 2020 – UE, HC v. Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Věc C-301/20)

(2020/C 313/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé v řízení o opravném prostředku „Revisionsrekurs“: UE, HC

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revisionsrekurs“: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Za přítomnosti: Verlassenschaft des VJ

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 70 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že kopie osvědčení vydaná v rozporu s tímto ustanovením bez vyznačení data uplynutí platnosti na dobu neurčitou
 - a. je neomezeně platná a účinná, nebo
 - b. je platná pouze po dobu šesti měsíců od data vydání ověřené kopie, nebo
 - c. je platná pouze po dobu šesti měsíců od jiného data, nebo
 - d. je neplatná a není vhodná pro použití ve smyslu článku 63 tohoto nařízení?
2. Musí být čl. 65 odst. 1 nařízení č. 650/2012 ve spojení s jeho čl. 69 odst. 3 vykládán v tom smyslu, že účinky osvědčení nastávají ve prospěch veškerých osob, které jsou v osvědčení jmenovitě uvedeny jako dědic, odkazovník, vykonavatel závěti nebo správce pozůstalosti, a osvědčení tudíž mohou podle článku 63 tohoto nařízení použít také ty osoby, které o jeho vystavení samy nepožádaly?

3. Musí být článek 69 nařízení č. 650/2012 ve spojení s jeho čl. 70 odst. 3 vykládán v tom smyslu, že musí být uznán legitimizující účinek kopie dědického osvědčení, jestliže kopie byla při svém prvním předložení ještě platná, avšak její platnost před dožádaným rozhodnutím orgánu vypršela, nebo toto ustanovení nebrání vnitrostátní právní úpravě, které požaduje, aby osvědčení bylo platné také v okamžiku vydání rozhodnutí?

(¹) Úř. věst.. 2012, L 201, s. 107.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 9. července 2020 – A v. Autorité des marchés financiers

(Věc C-302/20)

(2020/C 313/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Za přítomnosti: Autorité des marchés financiers

Předběžné otázky

1) Zaprvé,

- a) Musí být čl. 1 bod 1 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu (¹)) ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem (²), vykládán v tom smyslu, že informace, která se týká nadcházejícího zveřejnění novinového článku pojednávajícího o zvěstech kolujících na trhu ohledně emitenta finančních nástrojů, může splňovat požadavek přesné povahy informace, kterou výše uvedené články požadují pro naplnění kvalifikace důvěrné informace?
- b) Má na posouzení přesné povahy dotčené informace vliv okolnost, že novinový článek, jehož nadcházející zveřejnění představuje dotčenou informaci, zmiňuje jako zvěst z trhu i cenu veřejné nabídky odkupu akcií?
- c) Jsou známost novináře podepsaného pod článkem, pověst sdělovacího prostředku, který ho zveřejnil, a skutečně významný dopad („ex post“) takového zveřejnění na cenu cenných papírů, jichž se týká, relevantními skutečnostmi pro účely posouzení přesné povahy dotčené informace?

2) Zadruhé, v případě odpovědi [podle které] může taková informace, jako je informace, která je předmětem projednávané věci, splňovat požadavek přesné povahy:

- a) Musí být článek 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (³) vykládán v tom smyslu, že informace o nadcházejícím zveřejnění jeho článku pojednávajícího o zvěstech z trhu, kterou novinář sdělil jednomu ze svých obvyklých zdrojů, byla zveřejněna „pro účely žurnalistiky“?

- b) Závísí odpověď na uvedenou otázku zejména na tom, zda novinář získal informace o zvěstech z trhu od tohoto zdroje nebo zda bylo sdělení informace o nadcházejícím zveřejnění článku užitečné k objasnění důvěryhodnosti těchto zvěstí uvedeným zdrojem?
- 3) Zatřetí, musí být články 10 a 21 nařízení (EU) č. 596/2014 vykládány v tom smyslu, že i v případě, kdy byla důvěrná informace zveřejněna novinářem „pro účely žurnalistiky“ ve smyslu článku 21, je k určení oprávněnosti či neoprávněnosti jejího zveřejnění nutné posoudit, zda byla poskytnuta „v rámci běžného výkonu [...] povolání [novináře]“ ve smyslu článku 10?
- 4) Začtvrté, musí být článek 10 nařízení (EU) č. 596/2014 vykládán v tom smyslu, že důvěrná informace se považuje za zveřejněnou v rámci běžného výkonu povolání novináře v případě, že zpřístupnění důvěrné informace bylo nezbytně nutné pro výkon tohoto povolání a v souladu se zásadou proporcionality?

(¹) Úř. věst. 2003, L 96, s. 16.

(²) Úř. věst. 2003, L 339, s. 70.

(³) Úř. věst. 2014, L 173, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Nürnberg (Německo) dne
21. července 2020 – DQ v. Ryanair DAC**

(Věc C-323/20)

(2020/C 313/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgerichts Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: DQ

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

1. Představuje stávka vlastního personálu provozujícího leteckého dopravce zorganizovaná odbory „mimořádnou okolnost“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (¹)?
2. Je v tomto ohledu relevantní, zda se uvedená stávka uskuteční na základě požadavků zaměstnanců, které dosud nebyly sjednány na základě smlouvy mezi zaměstnanci a provozujícím leteckým dopravcem?
3. Je v tomto ohledu relevantní, zda konkrétní stávku způsobilo určité chování provozujícího leteckého dopravce během jednání s odbory?

Věc byla usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 7. srpna 2020 vyškrtána z rejstříku Soudního dvora.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91. (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. července 2020 – Finanzamt B v. X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Věc C-324/20)

(2020/C 313/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finanzamt B

Odpůrkyně: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Předběžné otázky

1. Vyplyvá v případě služby, která je poskytnuta jednorázově, a tedy nikoli ve vztahu k určitému období, důvod k postupným vyúčtováním nebo postupným platbám ve smyslu čl. 64 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, již ze skutečnosti, že bylo sjednáno placení ve splátkách?
2. Podpůrně, v případě záporné odpovědi na první otázku: Je třeba mít za to, že se jedná o nezaplacení ceny ve smyslu čl. 90 odst. 1 této směrnice, pokud osoba povinná k dani při uskutečnění svého plnění uzavře dohodu, že toto plnění bude uhrazeno v pěti ročních splátkách a vnitrostátní právo pro případ pozdějšího zaplacení stanoví opravu, na jejímž základě dojde k opětovnému zrušení předchozího snížení základu daně provedeného podle tohoto ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail du Brabant wallon, oddělení ve Wavre (Belgie) dne 24. července 2020 – PR v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Věc C-335/20)

(2020/C 313/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail du Brabant wallon, oddělení ve Wavre

Účastníci původního řízení

Žalobce: PR

Žalovaná: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Předběžné otázky

- 1) Představuje rozhodnutí o změně povinného místa registrace žadatele o azyl v přijímacím středisku, jehož hlavním úkolem je usnadnění přemístění [tohoto žadatele] do státu příslušného k posouzení jeho žádosti o ochranu, vydané správním orgánem státu a vykládané jako přípravné opatření ke skutečnému přemístění, přičemž žadatel podal u vnitrostátního soudu žalobu na zrušení rozhodnutí o vyhoštění a návrh na odklad výkonu tohoto rozhodnutí, výkon uvedeného rozhodnutí o vyhoštění ve smyslu nařízení Dublin III ⁽¹⁾?

- 2) V případě kladné odpovědi, představuje jediný opravný prostředek s odkladným účinkem, tj. návrh na odklad výkonu ve zvlášť naléhavém řízení stanovený v čl. 39/82 odst. 4 zákona ze dne 15. prosince 1980 o vstupu na území, pobytu, usazování a vyhošťování cizinců, jež má k dispozici žadatel o azyl, který byl vyzván k tomu, aby svou žádost o mezinárodní ochranu nechal posoudit v jiném členském státě, na něhož se vztahuje rozhodnutí o vyhoštění nebo navrácení, které může být bezprostředně vykonáno, účinný opravný prostředek ve smyslu článku 27 nařízení Dublin III?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31)

**Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2020 Nord Stream 2 AG proti usnesení
Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 20. května 2020 ve věci T-526/19, Nord Stream 2
v. Parlament a Rada**

(Věc C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Nord Stream 2 AG (zástupci: L. Van den Hende, advocaat, M. Schonberg, Solicitor, J. Penz-Evren, J. Maly, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 20. května 2020 ve věci T-526/19, Nord Stream 2 v. Parlament a Rada, zejména body 1, 3, 4 a 6 výroku;
- v rozsahu, v němž Soudní dvůr považuje stav řízení za přípustný, zamítl námitku nepřipustnosti, prohlásil žalobu za přípustnou a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé nebo podpůrně, aby prohlásil, že se napadené opatření bezprostředně dotýká navrhovatelky a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o osobním dotčení, nebo o tom rozhodl spolu s věcí samou; a
- uložil Radě a Parlamentu náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem včetně nákladů, které vynaložil před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který je rozdělen na dvě části, navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když použil požadavek bezprostředního dotčení a konstatoval, že navrhovatelka neměla aktivní legitimaci, pokud jde o její žalobu na neplatnost směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/692 (¹) ze dne 17. dubna 2019 (dále jen „směrnice 2019/692“):

Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že směrnice, včetně směrnice 2019/692, nemůže sama o sobě před přijetím prováděcích opatření nebo před uplynutím lhůty pro provedení do vnitrostátního práva přímo ovlivnit právní situaci provozovatele, což by ve skutečnosti vylučovalo jakoukoli žalobu na zrušení podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

Tribunál se dopustil nesprávného posouzení při posuzování diskreční pravomoci členského státu zcela obecně, a aniž zkoumal, jaký dopad by mělo jakékoli volné uvážení konkrétně na právní situaci navrhovatelky a ve světle předmětu její žaloby.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování žádostí Rady o odstranění určitých dokumentů ze spisu a tím, že vyhověl jejím žádostem. Konkrétně se Tribunál pochybil, když provedl své posouzení zcela v rámci nařízení č. 1049/2001⁽²⁾ o přístupu veřejnosti k dokumentům, aniž posoudil, zda jsou dotčené dokumenty zjevně relevantní pro řešení sporu. Tribunál se rovněž pochybil, když použil restriktivní rámec stanovený Soudním dvorem za zvláštních a akutních okolností ve věcech *Maďarsko v. Komise* a *Slovinsko v. Chorvatsko*⁽³⁾ na jiné situace zásadně odlišné povahy. Konečně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když přikládal významnou váhu existenci samostatného rozhodčího nálezu předloženého navrhovatelkou na základě Smlouvy o energetické chartě, což není pro jeho posouzení v žádném případě relevantní, a to ani na základě nařízení č. 1049/2001.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/692 ze dne 17. dubna 2019, kterou se mění směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem (Úř. věst. 2019, L 117, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

(³) Usnesení ze dne 14. května 2019, *Maďarsko v. Parlament* (C-650/18, nezveřejněné, EU:C:2019:438), EU:C:2019:438; rozsudek ze dne 31. ledna 2020, *Slovinsko v. Chorvatsko* (C-457/18, EU:C:2020:65).

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. července 2020 Liviu Dragnea proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 12. května 2020 ve věci T-738/18, Dragnea v. Komise

(Věc C-351/20 P)

(2020/C 313/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Liviu Dragnea (zástupci: C. Toby, O. Riffaud, B. Entringer, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení Tribunálu v plném rozsahu;
- zrušil rozhodnutí Komise (OCM (2018) 20575) zaslané právnímu zástupci navrhovatele dopisem ze dne 1. října 2018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává tří důvodů.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 9 odst. 1, 2 a 4 nařízení OLAF⁽¹⁾ a z porušení práv na obhajobu navrhovatele při vyšetřování, včetně práva být vyslechnut a respektování presumpce nevinny.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady řádné správy ve vztahu k vyšetřování, jakož i z odmítnutí zahájit šetření týkající se provádění vyšetřování ze strany OLAF.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva na přístup k dokumentům týkajícím se vyšetřování ze strany OLAF.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 17. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království) – Sandoz Ltd, Hexal AG v. G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland

(Věc C-114/18) (¹)

(2020/C 313/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

- (¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego – Polsko) – Řízení zahájené na návrh YV, za účasti: Krajowej Rady Sądownictwa

(Věc C-537/18) (¹)

(2020/C 313/24)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

- (¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Španělsko) – KA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social

(Věc C-811/18) (¹)

(2020/C 313/25)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

- (¹) Úř. věst. C 139, 15.4.2019.
-

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise

(Věc C-202/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/26)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise

(Věc C-203/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-204/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/28)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 20. ledna 2020 – Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-205/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Amtsgericht Hamburg – Německo) – YX v. Eurowings GmbH**

(Věc C-542/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/30)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 353, 11.11.2019.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Handelsgericht Wien – Rakousko) – flightright GmbH v. Austrian Airlines AG**

(Věc C-661/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/31)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 2.12.2019.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Ocean Capital Administration a další v. Rada

(Věc T-332/15) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob a subjektů, na něž se vztahují tato opatření – Zařazení jmen žalobců“)

(2020/C 313/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburk, Německo) a dalších 31 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: P. Moser, QC, E. Metcalfe, barrister, a M. Taher, solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a V. Piessevaux, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/556 ze dne 7. dubna 2015, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2015, L 92, s. 101), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/549 ze dne 7. dubna 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2015, L 92, s. 12), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobců, a dále návrh podaný na základě článku 277 SFEU znějící na prohlášení nepoužitelnosti rozhodnutí Rady 2013/497/SZBP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 46), a nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zčásti odmítá a zčásti zamítá.
- 2) Společnosti Ocean Capital Administration GmbH a dalším žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – VQ v. ECB

(Věc T-203/18) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžité sankce, kterou ECB uložila úvěrové instituci za porušení čl. 77 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 – Způsoby zveřejňování na internetových stránkách ECB – Článek 18 odst. 6 nařízení č. 1024/2013 a čl. 132 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014“)

(2020/C 313/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VQ (zástupkyně: G. Cahill, barrister)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: E. Koupepidou, E. Yoo a M. Puidokas, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: I. Gurov a J. Bauerschmidt, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: L. Armati, A. Steiblyté, K.-P. Wojcik a A. Nijenhuis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU, znějící na zrušení rozhodnutí ECB ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC 2016–0026 ze dne 14. března 2018, přijatého na základě čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), v rozsahu, v němž ECB jednak žalobkyni uložila správní peněžitou sankci ve výši 1 600 000 eur a jednak rozhodla o zveřejnění této sankce na internetových stránkách ECB, aniž anonymizovala název žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) VQ ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB), včetně nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření.
- 3) Rada Evropské unie a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Crédit agricole v. ECB

(Věc T-576/18) (¹)

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžitá sankce, kterou ukládá ECB úvěrové instituci – Článek 26 odst. 3 první pododstavec nařízení (EU) č. 575/2013 – Trvajících porušování kapitálových požadavků – Porušení povinností z nedbalosti – Zpětné uplatnění mírnějších represivních právních předpisů – Neexistence – Právo na obhajobu – Výše sankce – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 313/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie) (zástupkyně: A. Champsaur a A. Delors, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, A. Pizzolla a D. Segoin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECB ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ze dne 16. července 2018 přijatého podle čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), jímž byla žalobkyni uložena správní peněžitá sankce ve výši 4 300 000 eur za trvajících porušování kapitálových požadavků stanovených v čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ze dne 16. července 2018 se zrušuje v rozsahu, v němž společnost Crédit agricole SA ukládá správní peněžitou sankci ve výši 4 300 000 eur.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Společnost Crédit agricole ponese vlastní náklady řízení.
- 4) ECB ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. ECB

(Věc T-577/18) (¹)

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Správní peněžité sankce, kterou ukládá ECB úvěrové instituci – Článek 26 odst. 3 první pododstavec nařízení (EU) č. 575/2013 – Trvajících porušování kapitálových požadavků – Porušení povinností z nedbalosti – Právo na obhajobu – Výše sankce – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 313/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge, France) (zástupkyně: A. Champsaur a A. Delors, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, A. Pizzolla a D. Segoin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECB ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ze dne 16. července 2018, přijatého podle čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), jímž byla žalobkyni uložena správní peněžité sankce ve výši 300 000 eur za trvajících porušování kapitálových požadavků stanovených v čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6)

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2018-FRCAG-76 ze dne 16. července 2018 se zrušuje v rozsahu, v němž Crédit agricole Corporate and Investment Bank ukládá správní peněžitou sankci ve výši 300 000 eur.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Společnost Crédit agricole Corporate and Investment Bank ponese vlastní náklady řízení.
- 4) ECB ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Pablosky v. EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem)

(Věc T-20/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie mediFLEX easystem – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Stepeasy – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 313/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pablosky, SL (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: M. Centell, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: docPrice GmbH (Koblenz, Německo) (zástupkyně: K. Landes, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2018 (věc R 77/2018-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pablosky a docPrice.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2018 (věc R 77/2018-4), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Pablosky, SL a docPrice GmbH, se v rozsahu, v němž se týká „oděvů“ a „pokrývek hlavy“ spadajících do třídy 25 ve smyslu Niceské dohody, zrušuje.
- 2) Odvolání podané společností docPrice k odvolacímu senátu EUIPO se v rozsahu, v němž se týká výrobků uvedených v bodě 1, zamítá.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Pablosky v. EUIPO – docPrice (mediFLEX easySTEP)(Věc T-21/19) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mediFLEX easySTEP – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Stepeasy – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 313/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pablosky, SL (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: M. Centell, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: docPrice GmbH (Koblenz, Německo) (zástupkyně: K. Landes, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2018 (věc R 76/2018-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pablosky a docPrice.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2018 (věc R 76/2018-4), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Pablosky, SL a docPrice GmbH, se v rozsahu, v němž se týká „oděvů“ a „pokryvek hlavy“ spadajících do třídy 25 ve smyslu Niceské dohody, zrušuje.
- 2) Odvolání podané společností docPrice k odvolacímu senátu EUIPO se v rozsahu, v němž se týká výrobků uvedených v bodě 1, zamítá.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 4) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Scorify v. EUIPO – Scor (SCORIFY)(Věc T-328/19) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SCORIFY – Starší slovní ochranná známka Evropské unie SCOR – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 313/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Scorify UAB (Vilnius, Litva) (zástupkyně: V. Viešūnaitė, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Botis a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Scor SE (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a C. de Callataÿ, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. března 2019 (věc R 1639/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Scor a Scorisk.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Scorify UAB se ukládá náhrada nákladů řízení

(¹) Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2020 – Essential Export v. EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Věc T-633/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie obsahující údajně slovní prvek ‚TOTU‘ a červenou a černou barvu – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie TOTTO – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 313/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Essential Export SA (San José, Kostarika) (zástupkyně: A. B. Padial Martínez, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Šen-čen, Čína)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. července 2019 (věc R 362/2019-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Essential Export a Shenzhen Liouyi International Trading

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Essential Export SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2020 – Sherpa Europe v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Věc T-170/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2020/C 313/40)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sherpa Europe, SL (Erandio, Španělsko) (zástupkyně: M. Esteve Sanz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. García Murillo a M. J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. prosince 2018 (věc R 523/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Núcleo de comunicaciones y control a Sherpa Europe.

Výrok

- 1) Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnost Sherpa Europe, SL, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Núcleo de comunicaciones y control, SL, ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. června 2020 – Price v. Rada

(Věc T-231/20 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Rozhodnutí (EU) 2020/135 – Dohoda o vystoupení Spojeného království z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii – Ztráta občanství Unie – Návrh na odklad provádění – Zjevná nepřipustnost žaloby v hlavním řízení – Nepřípustnost – Postoupení Soudnímu dvoru – Nedostatek příslušnosti“)

(2020/C 313/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: David Price (Dorat, Francie) (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer, R. Meyer a M.-M. Joséphidès, zmocněnci)

Předmět věci

Zaprvé návrh zakládající se na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na částečný odklad vykonatelnosti Rozhodnutí Rady (EU) 2020/135 o uzavření Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2020, L 29, s. 1), a Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2020, L 29, s. 7) v rozsahu, v němž tyto akty neumožňují, aby si žalobce uchoval občanství Evropské unie, nebo přinejmenším čl. 127 odst. 1 písm. d) této Dohody, a zadruhé návrh zakládající se na čl. 256 odst. 3 druhém pododstavci SFEU a znějící na přerušení řízení a postoupení věci k Soudnímu dvoru, aby se mu předložily předběžné otázky.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 20. července 2020 – Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Wong (GT RACING)

(Věc T-463/20)

(2020/C 313/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Malynicz, QC a M. Maier, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Wai Leong Wong (Glasgow, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie GT RACING – Přihláška č. 17 138 033

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. května 2020, ve věci R 1612/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že nebyla specificky identifikovaná relevantní veřejnost;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že došlo k pochybení při porovnání označení;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že došlo k pochybení při porovnání výrobků zařazených do tříd 9, 16 a 28 v případě starší ochranné známky a výrobků zařazených do třídy 18 v případě sporné ochranné známky Evropské unie,
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že nebyly zohledněny důkazy týkající se pravděpodobného vnímání starší ochranné známky Evropské unie příslušnou veřejností;
- nezohlednění dalších prvků výše uvedených námitek podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5);
- nepřihlédnutí k tomu, že jeho vlastní zjištění skutkového stavu bylo dostatečné k prokázání dobré vůle, klamavé prezentace a újmy podle práva Spojeného království v oblasti neoprávněného používání ochranné známky;
- nezohlednění dalších právních kritérií v oblasti neoprávněného používání ochranné známky podle čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 20. července 2020 – LF v. Komise**(Věc T-466/20)**

(2020/C 313/43)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* LF (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 11. září 2019, jímž mu byl zamítnut příspěvek za práci v zahraničí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie.

Žaloba podaná dne 27. července 2020 – Alteryx v. EUIPO – Allocate Software (ALLOCATE)**(Věc T-476/20)**

(2020/C 313/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Alteryx, Inc. (Irvine, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: A. Poulter a M. Holah, Solicitors)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Allocate Software Ltd (Londýn, Spojené království)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie ALLOCATE – Ochranná známka Evropské unie č. 6 740 658*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. května 2020 ve věci R 1709/2019-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení;
- uložil žalovanému, aby nesl své náklady řízení a nahradil náklady vynaložené žalobkyní, včetně nákladů řízení před odvolacím senátem;
- v případě, že další účastník se účastní řízení jako vedlejší účastník řízení, uložil mu, aby nesl vlastní náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 58 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 49 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, neboť odvolací senát neuvedl důvody, na kterých je rozhodnutí založeno.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2020 – Eos Products v. EUIPO (forma kulovité nádoby)**(Věc T-489/20)**

(2020/C 313/45)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Eos Products Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupkyně: S. Stolzenburg-Wiemer, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie (forma kulovité nádoby) – Přihláška č. 15 903 081

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. června 2020, ve věci R 2017/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 23. července 2020 – El Corte Inglés v. EUIPO – Ou (-Vpro)

(Věc T-491/20)

(2020/C 313/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: J.L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kuei-Chin Ou (Tchaj-Pej, Tchaj-wan)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie –Vpro – Přihláška č. 17 741 133

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. dubna 2020 ve věci R 1758/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž tím, že zamítlo odvolání osoby, která podala námitky, potvrdilo rozhodnutí námitkového oddělení vydané v námitkovém řízení B 3 055 001, které udělilo (obrazovou) ochrannou známku Evropské unie č.17 741 133 -Vpro pro rozlišení výrobků spadajících do tříd 24 a 25;

— uložil žalovanému nebo žalovaným náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. července 2020 – S. Tous v. EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lampa)

(Věc T-492/20)

(2020/C 313/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: S. Tous, SL (Manresa, Španělsko) (zástupci: D. Gómez Sánchez a J.L. Gracia Albero, advokáti)

Žalovaná: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Napadený (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství (Svítlidla) – (Průmyslový) vzor Společenství č. 4422343-0012

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. května 2020 ve věci R 1553/2019-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil majitelce sporného (průmyslového) vzoru náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů řízení před zrušovacím oddělením a třetím odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 [ve spojení s články 6 a 7 a čl. 9 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001].

Žaloba podaná dne 10. srpna 2020 – Banco Cooperativo Español v. SRB

(Věc T-499/20)

(2020/C 313/48)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain a P. Biscari García, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- (i) určil nepoužitelnost čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63;
- (ii) určil, že napadené rozhodnutí je neplatné pro rozpor s čl. 103 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2014/59 a s článkem 70 nařízení č. 806/2014, vykládanými s ohledem na článek 16 Listiny základních práv Evropské unie a na zásadu proporcionality;
- (iii) v každém případě určil, že napadené rozhodnutí nemůže vyvolávat zpětné účinky ode dne přijetí rozhodnutí z roku 2016, a z toho důvodu zrušil článek 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž takové účinky vyvolává;
- (iv) v každém případě uložil SRB povinnost nahradit BCE škodu:
 - a. ve výši odpovídající úrokům z prodlení z částky zaplacené v roce 2016 za dobu od 23. června 2016 do data, kdy SRB vyplatí dlužnou částku, vypočítaným na základě příslušné úrokové sazby ECB pro refinanční operace (v současné době 0 %), zvýšené o 3,5 p. b.;
 - b. podpůrně k bodu (a) a jen pro případ, že Tribunál dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně v souladu s právem, ale že nemůže vyvolávat zpětné účinky, ve výši odpovídající úrokům z prodlení z částky zaplacené v roce 2016 za dobu od 23. června 2016 do 19. března 2020, tj. data, od kterého napadené rozhodnutí vyvolává účinky, vypočítaným na základě příslušné úrokové sazby Evropské centrální banky pro refinanční operace (v současné době 0 %), zvýšené o 3,5 p. b.;
 - c. podpůrně k bodům (a) nebo (b) ve výši odpovídající ziskovosti, které by dosáhla BCE, kdyby v aukci ze dne 16. června 2016 nabyla španělské státní dluhopisy na 10 let, v částce odpovídající příspěvku předem pro rok 2016, počítané od 23. června 2016 do data, kdy SRB vyplatí dlužnou částku (nebo v případě, že Tribunál dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně v souladu s právem, ale nevyvolává zpětné účinky, do 19. března 2020);
- (v) v každém případě uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (dále jen „SRB“) ze dne 19. března 2020 o výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí pro rok 2016 (SRB/ES/2020/16) (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalobkyně upřesňuje, že SRB měl v úmyslu stanovit, že napadené rozhodnutí bude mít zpětnou účinnost, když datum účinků tohoto rozhodnutí stanovil na 15. dubna 2016, kdy bylo přijato první rozhodnutí o příspěvcích předem pro rok 2016.

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z námítky protiprávnosti na základě článku 277 SFEU a znějící na to, aby Tribunál určil nepoužitelnost čl. 5 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

— Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že citovaný článek nařízení v přenesené pravomoci je v rozporu:

- a) s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, neboť zavádí takový systém výpočtu, který požaduje od instituce s konzervativním rizikovým profilem příspěvek předem odpovídající instituci s vysokým rizikovým profilem;

- b) s článkem 16 Listiny základních práv Evropské unie, neboť neodůvodněně omezuje základní právo žalobkyně na svobodu podnikání, a
- c) se zásadou proporcionality, neboť nezohledňuje dvojí započtení některých pasiv žalobkyně, a vede tak ke zjevně neodůvodněnému zbytečnému a nepřiměřenému omezení.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 103 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2014/59 a článku 70 nařízení č. 806/2014, vykládanými s ohledem na článek 16 Listiny a zásadu proporcionality.
- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že důvody nepoužitelnosti čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jasně ukazují potřebu přizpůsobit její rizikový profil provozním zvláštnostem družstevní soustavy, v jejímž čele stojí, jak to vyžadují výše uvedené články. Proto, a vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí, jehož obsah odpovídá striktnímu a doslovnému uplatnění ustanovení, které nijak nezohledňuje uvedený rizikový profil žalobkyně, je třeba mít za to, že je v rozporu s čl. 103 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2014/59 a zejména nařízením č. 806/2014, jehož článek 70, týkající se příspěvků předem, odkazuje na ustanovení směrnice 2014/59 a předpisy, které ji provádějí.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení judikatury Soudního dvora, podle které lze stanovit, že rozhodnutí bude mít zpětnou účinnost.
- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s judikaturou, protože
- a) cíle, které SRB uvádí k odůvodnění retroaktivního použití napadeného rozhodnutí, nejsou cíle obecného zájmu způsobitelné odůvodnit odchylku od obecné zásady, že unijní akty nemají zpětnou účinnost;
- b) zpětná účinnost v každém případě není zásadní ani nezbytná k naplnění uvedených cílů, jelikož existují jiné, pro dotčené strany méně zatěžující alternativy zajišťující jejich dosažení, a
- c) byla zmařena legitimní očekávání žalobkyně, jelikož SRB jednal v rozporu s účinky zamýšlenými rozsudkem Tribunálu ve věci T-323/16.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z mimosmluvní odpovědnosti SRB podle článků 268 a 340 SFEU a čl. 87 odst. 3 nařízení č. 806/2014 za bezdůvodné obohacení.
- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že SRB musí nahradit BCE škodu z titulu mimosmluvní odpovědnosti za bezdůvodné obohacení odpovídající úrokům za období od zaplacení příspěvku předem pro rok 2016 – které po zrušení rozhodnutí z roku 2016 v řízení ve věci T-323/16 ztratilo podklad v podobě rozhodnutí SRB – do konečného vyplacení nebo podpůrně do data napadeného rozhodnutí.

**Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler v. Tigges
(TOOLINEO)**

(Věc T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Jednací jazyk: němčina

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS